

1. מלאו אסמינו בר – פנחס לנדר - דוד זהבי

מלאו אסמינו בר ויקבינו יין
בתינו הומים, הומים מתינוקות
ובהמתנו פורה –

מה עוד תבקשי מאתנו מכורה
ואין, ואין עדיין?
מה עוד תבקשי מאתנו מכורה
ואין, ואין עדיין?

2. סלינו על כתפינו, לוי קיפניס - ידידיה אדמון

סלינו על כתפינו,
ראשינו עטורים;
מקצות הארץ באנו,
הבאנו בכורים.

מיהודה, מיהודה, משומרון,
מן העמק, מן העמק והגליל –
פנו דרך לנו, בכורים אתנו,
הך, הך, הך בתף, חלל בחליל!

שדינו וגנינו
הבשילו יבולים,
כרמינו, מקשותינו
בכרו פרי הלולים.

תאנים, תאנים, תפוחים,
ענבים, ענבים ושקדים –
פנו דרך לנו, בכורים אתנו,
הך, הך, הך בתף, חלל בחליל!

מה טבו מעגלינו,
מה יפו הטורים!
זמרת הארץ לנו,
הבאנו בכורים.

מגולן, מגולן מבשן,
מן הנגב, מן הנגב והירדן!
פנו דרך לנו, בכורים אתנו,
הך, הך, הך בתף, חלל בחליל.

3. שבעה מינים - חדווה פרידמן - עמוס ברזל

חיטה נגדל בזיעת אפנו
ממנה נוציא את לחמנו
שעורה בשלה זהובה נקצור
בירה וגריסים ניצור.

גפן פרי ההילולים
גם ליין גם לצימוקים.
תאנה טריה או גרוגרת
בכל מצב היא נהדרת

שבעה מינים, שבעה מינים
שנתברכה בהם ארצינו
בסלים ובטנאים
ביכורים הבאנו.

רימון אדום בריא טעים
גם המיץ גם הגרגרים.
זית מוסקים ושמן יוצרים
מזיתים שחורים וירוקים.

התמר דבש מתוק כל כך
גם היבש וגם הלח
תמר גפן חיטה ושעורה
זית רימון ותאנה.

4. וחג שבועות תעשה לך – מן המקורות – ידידיה אדמון

וחג שבועות תעשה לך
בכורי קציר חטים.

הזורעים בדמעה ברנה יקצרו .

ארץ נתנה יבולה

ארץ זבת חלב ודבש!

5. והטיפו ההרים עסיס – מן המקורות – דוד זהבי

והטיפו ההרים עסיס,
וכל-הגבעות תתמוגגנה.

6. שבו שבועות – אורלי בינדר – עמוס ברזל

שבו, שבו, שבועות,
בחג אוכלים הרבה גבינות .

שבו, שבו, שבועות,
פירות וירקות,

שבו, שבו, שבועות,
נשמח בו עוד ועוד

שבו, שבו, שבועות,
לטעום ולהנות .

חג השבועות הרי הוא חג מתן תורה,
לכבוד החג בני ישראל שמרו על טוהרה
לא ידעו הם מה כשר, התורה עוד לא ניתנה,
לכן אכלו בני ישראל מאכלי גבינה.

שבו, שבו, שבועות ...

התבואות כולן הבשילו אז ביום בהיר,
על ראשו יונף מגל כי זהו חג קציר .

על כתף אותן נשאו בשביל בין ההרים
ולכן קוראים לחג הביכורים .

שבו, שבו, שבועות ...

7. יום של זיו – לוי קיפניס – עמוס ברזל

יום של זיו, יום של אורה

הוא יום חג מתן תורה.

יער, כרם וגנה

מלאים שירה, רנה.

הו, הו, אך זהו חג השבועות
הו, הו, חג השבועות.

יער, כרם וגנה

מלאים שירה, רנה.

מקהלות של צפרים

וילדים רוקדים, שרים.

הו, הו, אך זהו חג השבועות
הו, הו, חג השבועות.

מקהלות של צפרים

וילדים רוקדים, שרים.

וקוטפים הם בתרועות

ירק רך לשבועות!

הו, הו, אך זהו חג השבועות

8. ושמת בטנא – דברים כו' – עמוס ברזל

והיה כי תבואו אל הארץ
ולקחת מראשית כל פרי האדמה

ושמת בטנא, ושמת בטנא
כל פרי האדמה.

והלכת אל המקום אשר יבחר
ה' אלוהיך

והלכת אל המקום אשר יבחר
לשכן שמו שם.

ושמת בטנא, ושמת בטנא
כל פרי האדמה.

9. ביכורים – שמואל אבס – שרה לוי תנאי

פְּרִי גְנֵי הַנֶּהֱבֵאתִי,

מְלֹוא הַטֶּנָּא רַב פְּאָר.

בְּכוּרִים פֶּה הָעֲלִיתִי,

וְרֵאשִׁי עֲטַרְתִּי זָר.

לֵה, לֵה, לֵה...

מִן הַכֶּפֶר מוֹבִיל הָעִירָה

בְּן רוּעִים טְלֵה וּגְדִי,

וְשִׁירִיו בְּקוֹל יִשִּׁירָה:

דִּידֵל, דִּידֵל, דִּידֵל דִּי!

לִי, לִי, לִי...

בְּן אֶכֶר מִפְּרֵי גִנְהוּ–

תְּאֲנִים וְרֵמוֹנִים,

וּבֶסֶל לוֹ עַל שְׁכֻמָּהוּ

תְּהַמְיֵנָה זֹג יוֹנִים.

לוֹ, לוֹ, לוֹ...

10. זמר לשבועות – אברהם ברוידס – עמוס ברזל

שִׁיר לְגִיא וְלִגְבְּעוֹת

בְּדַרְכֵים חַג שְׁבוּעוֹת,

הַקְּצִיר בְּשִׂדֵה תְּבוּאוֹת!

בְּטִנְאָנוּ כָּל וְכָל,

יְרָקוֹת, עֲנָבֵי הַכַּחֹל

גְּדִי, יוֹנָה וְתִרְנַגּוֹל!

בְּכוּרֵי עֵמֶל וְגִיל

לְצִיּוֹן מְנַחֶה נוֹבִיל–

הַדָּ בְּתַף וּבְחֻלִיל!

שְׂבָלִים וּפְרֵי אֵילָן,

דְּבַשׁ וְזִית רַעֲנָן–

לְבָרְכָה כָּל הַמְטָעֵן!

בְּכוּרֵי עֵמֶל וְגִיל...

11. ים השיבולים – יצחק קינן – חיים אגמון

ים השיבולים שמסביב

על גליו לשוט יצא הרוח .

אלף חיוכים אלי שלח האביב ,

שמש חביבה יצאה לשוח .

על המיתרים המפיקים צלילי זהב ,

הם המזמרים אל מול התכלת .

אלף מלאכים השרים שלום לסתיו ,

נושקים ומלטפים פצעי שלכת .

לה לה לה ...

גם האהבות באור נפלא ,

שוב פורחות כולן בשדות הזמר ,

אלף חיוכים שלוחים אלייך, ילדה

זר שירים קטף לך משורר .

יש אומרים: "נפלא הוא ריחן של אהבות ."

יש אומרים: "אורן הוא ים של זיו ."

אלף ציפורים לקולך שיר מזמרות ,

יפית כה ילדתי מן האביב .

לה לה לה ...

ים השיבולים, אלף חיוכים, אלף מלאכים.

12. שיר עיטור – אברהם שלונסקי – עמוס ברזל

דֶּרֶךְ פִּנּוּ, הִנֵּה בְּאֲנוּ–

קוֹל הַמּוֹן חוֹגֵג כְּלָנוּ.

חַג הַיּוֹם לְפְרֵי-הָאָרֶץ,

גֵּן וְכָרֶם וְשָׂדוֹת.

מְלֹוא הַסֵּל הַלּוֹם הַבְּאֲנוּ–

מְלֹוא הַטֶּנָּא בְּכוּרֵינוּ.

סֵל וְטֶנָּא פְּרֵי-הָאָרֶץ

נְעֻטְרִם כְּבוֹד.

זֶה סֵלְנוּ וְנִנְוְהוּ, זֶה טֶנְאָנוּ וְנְעֻטְרָהוּ,

זֶה סֵלְנוּ, זֶה טֶנְאָנוּ בְּכוּרֵי-שְׂדֵה.

13. שיבולת בשדה – מתתיהו שלם

שְׂבַלַת בְּשִׂדֵה

כּוֹרֵעָה בְּרוּחַ

מַעֲמָס גְּרַעֲיָנִים כִּי רַב.

וּבְמַרְחֵב הַרִים

יוֹם כָּבֵד יִפּוּחַ

הַשֶּׁמֶשׁ כְּתָם וְזָהָב.

עוֹרוּ הוּי עוֹרוּ

שׁוֹרוּ בְּנֵי כְּפָרִים

קָמָה הֵן בְּשִׁלְהַ כְּבָר

עַל פְּנֵי הַכָּרִים

קִצְרוּ שְׁלַחוּ מִגֵּל

עַת רֵאשִׁית הַקְּצִיר

שְׂדֵה שְׁעוֹרִים תָּמָה

זָר חַג עוֹטְרַת,

שִׁפְעַע יְבוּל וּבִרְכָה.

לְקִרְאֵת בּוֹא הַקּוֹצְרִים

בְּזָהָר מְזַהֲרַת,

חֲרַשׁ לְעֹמֵר מַחְכָּה.

הִבּוּ הַנִּיפּוֹ

נִירוּ לָכֶם נִיר

חַג לְקָמָה,

עַת רֵאשִׁית קְצִיר.

קִצְרוּ, שְׁלַחוּ מִגֵּל

עַת רֵאשִׁית הַקְּצִיר.

14. הורה האחזות – יחיאל מוהר – דובי זלצר

יודע חקלאי פיקח ,
והוא הנחיל זאת לצבא ,
שאת הזן יש לשבח ,
ולהיטיב בהרכבה . [היטיב בהרכבה]

הוחלט ונלקחה שיבולת ,
הירכיבוה - חרבות ,
חמרה, חמרה המערבולת ,
יצא הנח"ל לשדות . [הנח"ל לשדות]

הורה כרוב והורה תרד ,
עגבניה עלי כידון !

הורה נח"ל מסחררת
הורה חסה, הורה צנון !
הורה טנק רתום לפרד ,
הורה סיירי התות ,
הורה נח"ל מסחררת ,
הורה האחזות .

יקום חייל למשך זרע ,
וחקלאי יקלע אל בול .
יש נח"ל שיודע הרה
לזרום כדי לתת יבול . [כדי לתת יבול]

זה פרושו של משק עזר ,
ככה ייכתב בדו"ח .
כל השקאה של צנון וגזר
היא השקעה לזמן ארוך . [רק אל תעשה לי ברוך]

הורה כרוב והורה תרד ...

כאן שיבולים עומדות במתח ,
כל עץ זקוף כמו חייל .
והתמצאות יפה בשטח
יוכיחו ערוגות בצל . [יוכיח הבצל]

ראשי כרובים עומדים אין רחש ,
זבוב על אף אין מגרש ,
כאן בשורות עובר מין לחש
ההאחזות חמש חמש . [יוכיח החמש]
הורה כרוב והורה תרד...

15. ארץ זבת חלב ודבש – מן המקורות – אליהו גמליאל

ארץ זבת חלב ודבש.

16. האורח – נעמי שמר

אם בשער יש אורח
שנחת מעבר ים
מה נציע לאורח
בבואו משם ?

טנא ירוק, פרח לבן
יין אדום, פת במלח
זה מה שיש
שב איתנו כאן .

שב איתנו, זה הבית
תריס פתוח למדבר
שב איתנו כבן בית
לא כהלך זר .
טנא ירוק ...

והלב הזה הפתי
שאף פעם לא יחכים
שוב נדלק ושוב הריע
אל המרחקים .
טנא ירוק ...

האורחים הולכים הביתה
תריס פתוח שוב נסגר
השולחן נעור וריק
וזה מה שנשאר .
טנא ירוק...

17. שי – רחל – לוי שער

אעולל כגפן
שארית הרחש
ואשלח מנחה לך
מזמרת לבי
כל שיד העצב
לא עקרה משורש
שקדים-הזעם
לא שדף עוד בי

ארפד הטנא
זכרונות כנרת
ורד שמי הבוקר
בין עצי הגן
זהב הצהרים
במרחב רוגע
ולילך הערב
על הרי גולן

זכר ליל הסהר
על חלקת המים
זו תרועת האושר
בעלות ימי
כבשני תולעת
בה אקשור הטנא
ואשלח אליך
התשמח לשי ?

18. הללויה – יעקב גל-פז – מני גל

אדם חוזר וקציר יומו
צנוע הוא ודל ,
ועל גבו צרות החול
עומסות לו כמגדל .
ולפניו רואה פתאום
את שתי עיניה של ביתו
והוא אז שר, והן איתו
שרות הללויה .

הללויה, וזה השיר
עולה מכל פינות העיר
כשהאדם ושתי עיניו ביתו
שרים הללויה .

בונה אדם את בניינו
מהבל וקלפים ,
יום יום טורח ועמל
יום יום הם נטרפים .
אבל אל מול חורבן קלפיו
עולה השמש מעליו
והוא אוסף אותם אליו
ושר הללויה .

הללויה וזה השיר
עולה מכל פינות העיר
כשהאדם אוסף את כל קלפיו
ושר הללויה .

פרושים ימי בפני האל
יודע הוא דרכי
וכל שירי כמו תפילות
שולחו למרחקים .
וכשיגיע סוף התוואי
אנעל בשקט את חיי
ושיר חדש צעיר וחי
יושר הללויה .

הללויה וזה השיר
עוד יעלה בכל העיר
והוא חדש והוא צעיר וחי
ושר הללויה.